

men korttidsproblemet består og må yderligere tilskynde Danmark til at anmode om en begrænsning af diskriminationen i forhandlingsfasen og om en kvantitativ sikring af eksporten.

b) Storbritanniens og Danmarks medlemskab synes ikke at medføre afgørende ændringer i forudsætningerne for den fælles landbrugspolitik, men det vil ved det videre arbejde hermed ikke være muligt at se bort fra Storbritanniens og Danmarks eventuelle medlemskab. Når alt kommer til alt, er Storbritannien Europas største importør og Danmark Europas største eksportør af landbrugsvarer. Den endelige fælles landbrugspolitik bør derfor ikke fastslægges, hverken i sin helhed eller delvis, uden at disse to lande har haft mulighed for at gøre deres synspunkter gældende.

Danmark nærer som nævnt intet ønske om at bremse udviklingen inden for Fællesskabet og forstår meget vel, at Storbritanniens og Danmarks ansøgninger efter de seks medlemslandes opfattelse ikke bør medføre ændringer i den tidstabel, der er opstillet. Fra dansk side ville man imidlertid finde det rimeligt og naturligt, at den videre planlægning sker under den forudsætning, at også Danmark er medlem af Fællesskabet, og at Danmark får lejlighed til at følge arbejdet med disse spørgsmål på nært hold samt til at gøre sine synspunkter gældende.

c) Storbritannien har i forbindelse med sin ansøgning rejst forskellige spørgsmål med henblik på at sikre Commonwealth-landenes stilling. De forhandlinger, der skal føres herom, og som også for Commonwealth-problemet vedkommende i meget høj grad vil være et spørgsmål om landbrugsvarernes stilling, er selvsagt af den allerstørste betydning for Danmark, idet store danske eksportinteresser vil blive berørt. Vi må derfor fra dansk side lægge stor vægt på løbende at blive underrettet om forløbet af disse forhandlinger.

Den britiske regering har også rejst visse spørgsmål i forbindelse med det engelske landbrug. Disse spørgsmål er direkte forbundet med danske eksportinteresser, ikke mindst fordi de sandsynligvis vil føre til specielle overgangsarrangementer. Derfor mener vi, at vi bør have mulighed for at give udtryk for vore synspunkter i forbind-

delse med udarbejdelsen af sådanne overgangsordninger.

Det forekommer os, at det må være i fælles interesse — også uden for landbrugssektoren — at der ikke under forhandlingsfasen opstår unødigt skade, som kan skabe vanskeligheder for fremtiden. Eksempelvis kunne man med hensyn til fiskeriekseporten sikre herimod ved at indtage liberal holdning til spørgsmålet om toldkontingenter for fisk, når der i den nærmeste fremtid skal træffes beslutning om dette spørgsmål inden for Fællesskabet.

Hr. formand, jeg har ret detaljeret gjort rede for de forskellige problemer, som vi på en eller anden måde håber vil blive løst under de kommende forhandlinger. Skulle min tale have været for detaljeret, beder jeg om undskyldning herfor. Jeg følte imidlertid, at jeg havde pligt til at give Dem en forholdsvis udtømmende redegørelse.

Jeg har draget omsorg for, at eksemplarer af min tale kan omdeles til alle her tilstedeværende. Det var min hensigt, og vi har søgt at stille eksemplarer til rådighed på alle Fællesskabets fire officielle sprog. Til min beklagelse har dette ikke været teknisk muligt, hvilket jeg indtrængende beder Dem om undskyldning for.

Jeg håber, at det, jeg har sagt, har tydeliggjort for Dem, at vi i vor behandling af spørgsmålet har været ledet af ønsket om ikke at forandre og ikke at gribe ind i Fællesskabets virksomhed. Vi ønsker på en gnidningsløs måde at indtage vor plads i dette samarbejde uden at sinke integrationsprocessen og uden at stå i vejen for medlemslandenes interesser.

Jeg håber, at De vil være enige med os i, at vore ønsker om overgangsordninger — vigtige som de er for os — set i deres rette sammenhæng er beskedne og præget af den tilbageholdenhed, som vi har udvist i vor behandling af disse problemer. Jeg har tillid til, at denne tilbageholdenhed vil overbevise Dem, hr. formand, de seks regeringer og kommissionen om vor faste beslutning om at bringe forhandlingerne til en positiv afslutning.

Dette ville gøre det muligt for os fuldt ud at tage del i skabelsen af den europæiske enhed, som er så væsentlig for vore folks og for vor verdensdels sikkerhed og lykke.